

[Justitsministeren.]

er enige, er ganske unødvendig, og jeg vil ligesom det ærede Medlem Hr. Pürschel bede de følgende Talere om at afholde sig fra Diskussion om dette Punkt. Det forekommer mig nærmest grænsende til det latterlige, naar fire Partier er blevet enige om et Spørgsmaal, saa at diskutere, om det i Grunden er rigtigt eller ikke, at vi er enige. Jeg skal derfor ikke indlade mig paa at imødegaa en positiv Fejl, der efter min Mening var i den Udvikling, som blev givet af det ærede Medlem Hr. Elmquist. Jeg synes, Diskussionen ligger udenfor det, vi her beskæftiger os med.

Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. Povlsen sige, at Spørgsmaalet om Titelen paa Underretssagførere er nu ikke saa let at tage Stilling til, som det ærede Medlem synes at forudsætte, for vi maa jo huske paa, at der er noget, der hedder Overretssagførere, og disse Overretssagførere har ikke Tilladelse til at tage denne Titel. Jeg synes, der er noget mærkværdigt i, at vi giver Underretssagførerne Lov til at tage en Titel, men derimod ikke Overretssagførerne. Jeg tror derfor, dette Spørgsmaal trænger til en dyberegaaende Overvejelse. Der er ogsaa det at bemærke, at vi faar Spørgsmaalet frem i Landstinget. Spørgsmaalet er jo rejst saaledes, at det har vakt Interesse her i Tinget, saa det kommer nok frem igen, og jeg vilde foretrække, at man nu blev enig om at lade Sagen gaa over i Landstinget og saa i Partierne overveje dette Spørgsmaal.

Jeg tror, jeg har besvaret det ærede Medlem Hr. Orla-Jensens og det ærede Medlem Hr. Holsteins Spørgsmaal i det, jeg her har sagt, baade med Hensyn til Spørgsmaalet om Titlerne og om Presse-loven og en Kommission. Jeg vil blot til-lade mig at henstille, da nu Sagen er blevet saa overordentlig indgaaende drøftet i Ud-valget, og de forskellige Ordførere har haft Ordet, og Medlemmerne ved deres talrige Repræsentation her i Tinget er blevet sat grundig ind i Sagen, om vi ikke nu kunde gaa over til Afstemning.

Holstein: Af den højtærede Justitsministers Udtalelser maa jeg formode, at de Ønskemaal, som er fremsat af et Flertal i Folketingsudvalget, og som jeg har omtalt, kun skal være fromme Ønsker. Jeg

tror, det er en stor Fejl, der her begaaes. Jeg nærer ikke Tvivl om, at disse Ønske-maal i Virkeligheden udtrykker levende og stadig voksende Folkeønsker. Og naar den højtærede Minister henviser til, at man ikke kan gaa til at reformere Højesterets Arbejdsmaade og Organisation, før Højeste-ret selv giver sin Tilslutning, saa vil jeg sige, at saa kan det have meget længere Udsigter, end den højtærede Minister synes at formene; for naar Højesteret i over et halvt Hundrede Aar ikke har benyttet den Adgang, den havde efter Loven af 1856, og naar den nu enstemmigt holder ved det bestaaende, saa er der ikke nogen som helst Udsigt til, at vi faar en Reform paa dette Omraade. Dette vilde jeg meget beklage og beklage i Højesterets egen Interesse, for jeg tror, det er et godt gammelt, baade politisk, administrativt og lovgivningsmæssigt Husraad, at man maa hel-lere i Tide give som en Forekommenhed end vente, til man bliver tvunget til at give efter af Frygt.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede Medlem Hr. Holstein har vist ikke hørt, hvordan jeg udtalte mig. Jeg søgte ganske vist at vente, indtil det ærede Medlem var færdig med sin Samtale, for at pointere mit Standpunkt overfor det ærede Medlem. Mit Standpunkt er nemlig det: Saa længe der er en enstemmig Modstand i Højesteret og, føjede jeg udtrykkelig til, i Befolkningen. Deri ligger formentlig, at man kan godt faa i Befolkningen et levende Ønske om at gaa over til det, og saa maa Højesteret bøje sig; men saa længe der er enstemmig Modstand baade i Højesteret og efter mit Indtryk ogsaa i den store Majoritet af den almindelige Befolkning, tror jeg, det vil være uheldigt at gøre det.

Ordføreren (Pürschel): Jeg vil gerne takke for de venlige Ord, der fra forskellige Sider er henvendt til Udvalget og til mig.

Med Hensyn til Optrykningen er jeg ganske enig med den højtærede Justitsminister i, at man ikke ved Optrykningen bør ændre i Love, uden at der haves Hjemmel derfor. Vi har i sin Tid ført en Diskus-sion om det Spørgsmaal, hvor jeg netop gjorde mig til Talsmand for det Synspunkt, og jeg tror ogsaa, det er rigtigt. Men som